

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 35 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr. a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Mădălarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București:

primesce abonamente D. C. Pasca, Str. L. pescari 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se însoțesc

Un număr costă 5 cruceri v. n. sau 15 bani rom.

Sărăcie lucie — dar' „patriotică“.

O durere mare a cuprins sufletele maghiare; dela Adriatică și până la Marea-Neagră se aude vaietul: Săcuii per, îi înghite România!

Alarmate de acest trist adevăr, foile „patriotice“ cer guvernului să iee măsuri, să întreprindă o acțiune energică în contra emigrării Săcuiilor.

„Cât este de necesară — scrie „Budapesti Hirlap“ dela 1 Noemvrie — această acțiune, se poate judeca și din actele uimitoare privitoare la emigrările cese fac prin trecătorile Ghimeșului, Tulgheșului, Șanțului-vechiu și Bodzașului pe unde numa în acesti din urmă trei ani au trecut cu pasapoarte în România cu de ce mii mai mulți supuși ungari, decât s-au întors în țeară, și mult mai mare e numărul acelor Săcui, care au trecut, prin locuri ascunse, fără pasapoarte, pe la Predeal“.

Va să dică supușii statului maghiar emigrează în număr îngrijitor. Emigrează mai ales Săcuii.

Causa?

Causa e sărăcia, sunt multe mizerii care în urma guvernamentului destrăbălat a băgat groază în poporație, este cu deosebire sărăcia care bântue chiar și între glorioșii descendenți ai lui Attila, între Săcuii.

Și oare numai Săcuii au ajuns să iee lumea în cap, ori — pentru a dovedi cele-ce afirma mai pe vară „Egyet-értés“ — sărăcesc și Maghiarii din alte părți, deși consumă cele 400 milioane ale bugetului anual? Nu, Ungurii decăd pretutindeni.

Foile șoviniste sosite ieri aduceau scirea, că moștenitorii contelui Samuel Gyulai au vândut moșia de 2000 jugere, ce o aveau în hotarul Dobrișului, Ovireului Michael Steinfeld.

Steinfeld și Dobrișin!

Se potrivește de minune. Viriliștii din Roma reformatilor și fosta capitală a Ungariei, locul de unde s'a proclamat la 1849 independența Ungariei, o să se simtă de sigur peste măsură de măgulii, putând să salute între dînșii pe — jupânul Steinfeld.

Următorul exemplu, tot dintre reformati luat — va să dică e vorba despre elita maghiarismului — deosemena ilustrează sărăcia ce bântue între Unguri. Sub titlul „Dascăl și cismar“ foile „patriotice“ de ieri aduc scirea, că comuna reformată Ér-Szt-

Király dă învățătorului un salar numai de 40 fl., și patru-deci de fiorini, grâu și lemne. Dilele acesteia statul comunal a vrut să mărească salariul, căci pe atâta nu vrea să servească nici un învățător. Doi moșieri însă au zădărnicit lucrul, și fiindcă cu atâta învățător nu și-au găsit, au pus în acest post pe un cismar, care de sigur va pune școala maghiară pe un calapod, încât Pestalozzi are să se rușineze, de cumva scirea va străbate și pe ceealtă lume.

Eată tot atâtea probe, adunate din foile maghiare dintr'o singură zi, din care se învederează, că în Teara-Ungurească toate lucrurile merg de minune. Infocații patrioți, plini de rivnă pentru binele „patriei“, nu pot să aibă altceva de făcut, decât să maghiarizeze pe Români, pe Sârbi, Slovaci, Croați etc. Ministrului de școală maghiar nu i-se impune altă datorie, decât să facă asiluri de copii. Ministrul de interne n'are decât să protejeze și mai pe departe hoțiile administrației — chiar alaltăieri s'a dovedit că la Szabadka un senator fura ca pe pustă. Ear' în această stare înfloritoare kulturgylet-ul merge spre o țintă măreață când caută să ne învețe și pe noi unguresce. Procurorul suprem dela Cluj în astfel de împregiurări, ce ar pute și el face altceva, decât să se conformeze aparatului ce duce înainte — spre gloria veacului ce grăbesce a dispăre în neant — statul Stului Stefan: să ne închidă în pușcărie pe toți câți tăgăduim, că pildele de mai sus arată starea înfloritoare a statului, pe toți câți „calumniam“ afirmând că aceste exemple arată sărăcie lucie, și materială și spirituală!

Da, e adevărat că e sărăcie lucie, dar' — „patriotică“!

Ear' patriotică fiind, nu-i lăsat să-i luăm numele indeșert.

Procesul de presă al „Tribunei“.

Ieri după amiază s'a înmanat dlor Andreiu Baltes și Ioan Popa Necșă acusa procuraturii supreme din Cluj și rezoluțiunea tribunului de acolo, după care numiții domni sunt trași la răspundere pentru articolul „Cu aceleași arme“, publicat în nrul 61 dela 14/26 Martie a. c. Actul de acuză, datat dela 5 Octomvrie a. c., dăce, că după ce autorul articolului citat nu a fost aflat de cercetare, domnul Baltes ca redactor responsabil și dl Popa Necșă ca editor(?) sunt acușai pe baza §-ului 34 din patenta dela 27 Maiu 1852 pentru „neglijarea grijii și atențiunii datorite“. Pe baza acesteia tri-

Nu mai badea de n'ar fi, M'as culca m'as odihni, Da badea i minte ușoară, Eu m' culc și el m' scoală.

Foie verde, foie lată, Fă-ți, mândruțo, cal cu plată, Și vin la domni de m' cată, Că domni pe mini m' atreabă, De doi cai și-o iapă neagră.

Lapă neagră de furat, Lupii de to-ar fi măncat, Că n' temniță m'ai băgat, În temniță la prinsoare, Să n'am Păsei, să n'am Rosale,

Nici o zi de s'erbătoare. Cântă cucul și mirla În stație la Gherla. Cântă-mi puil cucului În mijlocul Aiudului, Pe casele statului; Și nu cântă la calici, Ci la feciori de-ai voioici.

Care's pe patru ani cinci. Culese de Elisa G. Boeriu.

Mircea.

— Novela —

De

Maria Cunțan

I.

Virfurile munților erau învălțate în neguri, ear' la poalele lor se întindea dela brad la brad laba ursului. Pe sub bolta uriașilor

bunului din Cluj ca judecatorie de presă cu rezoluțiunea din 28 Octomvrie n. a. c. a statutorit pertractarea finală înaintea curții cu jurați pentru ziua de 15 Noemvrie n. a. c.

Tot înainte! „Magyar Hirlap“ dela 1 Noemvrie serie următoarele: „La 27 și 28 Octomvrie n. s'a ținut adunarea generală a congregațiunii comitatense din comitatul Gömör. La începutul ședinței comitele suprem Hámós László luând drept punct de plecare propunerea deputatului dietel Szentiványi Árpád a propus, ca luând în considerație meritele lui Kossut Lajos, congregațiunea să-l felicite printr'o adresă din incidentul împlinirii vârstei de 90 ani pe marele exilat.

Cuvântarea, în care șipanul a stăruit asupra marilor merite ale lui Kossuth, a fost primită cu furtunoase aplauze și strigăte de „éljen“ și s'a votat cu unanimitate“.

Aceasta de sigur, drept răspuns la scri-sele diplomatului vienez, care tot în numărul dela 1 Noemvrie al numitului diar maghiar, arată ce impresie proastă produce la Viena cultul kossuthist, care nu se mai sfirșesce între Maghiari.

Dela un veteran al luptelor noastre politice primim următorii articoli, care într-o privire mai largă luminează situațiunea politică actuală.

Cauze și efecte.

I.

Principiis obsta, zero medicina paratur.

Treideci de ani, fără trei, se vor împlini peste câteva zile, de când Ungurilor pentru a doua-ora li-s'a dat ocaziune a-și arăta înțelepciunea, nu, sapiența politică.

Ocaziunea și de astă-dată, ca și mai nainte, tot dela Viena a venit.

Acolo bărbați politici, dar' cu slăbiciuni omenesci și cu înfrigură multă la Curte, se săturaseră de sistemele politice de până aci. Cu deosebire de cel supranumit și al lui Schmerling.

De ce?

Poate-că, dacă se afla cineva să-i iee de scurt, nici ei nu ar fi știut da seamă.

Bărbații acestia, după-cum prea s'a dovedit, mai erau și scurți în vederile lor politice. Cu toate acestea le plăcea înfrigură la Curte și exploatarea ei. Se feriau însă sistematic de două lucruri.

Se feriau de munca studiului situațiunilor politice și de paciența ce trebuie să aibă fiecare om care vrea să obțină rezultate bune politice.

Nu mai așa ne putem explica ceea-ce s'a întâmplat în 1865, când spre

marea surprindere a întregii lumi politice s'a aruncat, fără incident suficient, peste bord tot ce se făcuse dela 1861 încoace.

Absolutismul era usat demult, și totuși s'a sfirșit la 1860 cu diploma din Octomvrie. Dar' constituționalismul centralisator al cavalerului de Schmerling încă nu-și făcuse proba de vitalitate. În Transilvania prin dieta din 1863—4 se dovedise, că sistemul acesta, condus cu înțelepciune, poate produce rezultate foarte multumitoare pentru popoare și pentru monarhie, și totuși fără nici un sgomot fu pus ad acta.

A fost deajuns ca aristocrației de sânge pur să nu i-se pară de el. Li era prea democratic sistemul, deși avea un Arhiduce, pe Arhiducele Rainer în frunte. Iși bătu dar' capul cum să-i facă sfirșitul și să-l înlăture.

Absolutismul în adevăr că s'a dovedit cu desăvîșire necorespunzător pentru popoarele monarhiei habsburgice. Popoarele acestea pline de viață aveau aspirațiuni la guvernare proprie constituțională și nu l: plăcu tutoratul politic. Lor nu le putea conveni tutoratul unei birocratii pedante și după șablon. Ele vreau să trăiască și politicesc conform temperamentalului și firii lor.

Constituționalismul lui Schmerling însă nu semena cu absolutismul.

El avea un cadru în care tocmăi încăpeau aspirațiunile popoarelor și în care egala îndreptățire, proclamată în principiu, nu era jignitoare nici jignită după-cum este dualismul în ziua de astăzi.

Înțelepții politici care se gândiau la răsturnarea și înlăturarea constituționalismului schmerlingian, nu cugetau nici la dualism. Nici nu visau de el.

Ei voiau să aducă în lume ceva mai bun. Cu toate-că sistemul pe care umblau să-l înlăture nu a întimpinat atâta resens, cât a întimpinat mai târziu dualismul, care s'a instalat mai în urmă.

Ungurii au fost unicii care se puseseră de-acumedișul sistemului acestuia. Lor li-s'a părut că sunt nedreptății printr'un sistem, care, fără de a căuta după arbori genealogici și diplome nobilitare, admite în puterea îndreptățirii egale pe toți cetățenii la masa verde, dacă au cualificațiune pentru aceasta, chiar și dacă au fost mai nainte iobagi.

Vorbiau ei și sciriciau demult și spuneau în lumea mare, că sunt cavalerii, că sunt pionii libertății și ai îndreptățirii egale. Când însă venia treaba, ca să pună în practică ideile lor de libertate și de îndreptățire egalitară, strimbau din buze și declarau, că cu foștii

lor iobagi țin a fi sub demnitatea lor a ședea la masa verde.

Așadar' fără a se fi făcut încercare exhaustantă cu constituționalismul schmerlingian, „diplomații“ dela Viena, poate-că mai cu seamă de dragul Ungurilor renitenți, s'au grăbit a-l da peste cap cu gândul să facă loc unui sistem mai aristocratic: federalismului de trei grupe.

Înțelepții politici ai unei firme nouă politice, când au plănut răsturnarea sistemului existent, nu s'au gândit nici ce fac nici cum vor să facă ceea-ce aveau de gând să facă. Ei peste tot se vede că nu s'au gândit la nimic.

Ei nu au ținut cont nici de împregiurarea, că în timpul critic cine a salvat Ungaria pentru monarhie. Au ignorat, că în Transilvania, în forțarea aceasta naturală a monarhiei, spre Orient, cu toată opozițiunea pasivă maghiară, în timpul constituționalismului lui Schmerling administrațiunea, în toate ramurile ei, n'a pățimit, nici n'a fost în detrimentul cuiva. Justiția, și cu un cuvânt toată administrațiunea publică, a fost cu mult mai bună ca în ziua de astăzi. Pentru-că se făcea în limba celor-ce căutau dreptate și administrațiune bună publică.

Chiar și dintre Unguri, numai aceia erau nemulțumiți, care cugetau la oalele pline de carne grasă din timpurile antemarțiale, când unii munciau și alții se ospătau, și din timpurile când unii erau destinați să trăiască bine și să stăpânească rău, ear' alții să se asimileze, ca să se poată realiza dorința șovinistă: „minden ember legyen ember és magyar“, adică: toți oamenii din Ungaria să fie numai Unguri, rectius Maghiari.

Era nu numai lucru înțelept, ci totodată și salutar dacă „diplomații“ din Viena nu recurgeau așa curând la experimente none. Trebuia lăsat timp pentru încercări și în Ungaria cu sistemul pus abia de doi-trei ani în lucrare. Cu deosebire sferile normative din Viena trebuiau, ele înșile, să intervină, ca populațiunea cea adevărată din țeară să ajungă la cuvânt cum a ajuns în Transilvania.

Țeara căpeta altă față și scăpam și de poticeala dela 1866. Prusiei nu-i da mâna să se apropie cu braț înarmat de monarhie, dacă vedea Ungaria în împregiurări regulate și satisfăcătoare pentru locuitorimea cea adevărată din țeară. Pentru-că s'ar fi temut să nu o pață, cum s'a temut că o va pați în anul 1852.

Ritul care trecea de-alungul prin sat, curgea turbure și înfrurât — Marta sta în umbra sălcilor dela mal, și era de tot mulțumită.

Și cum se nu fie mulțumită Marta în gândul ei, căci nu înzadar se sculase cu noaptea în cap, de-și înălțase valul de pânză ce-l purta pe cap, era abia la amiază și ea era pe drum către casă cu pânza albă în coș — isprăvise cu înălbital întocmai acum când soarele se ascunse și apa se turburase în riu. A plouat în sus la munte, gândi Marta, pășind înainte pe cărarea umbroasă și strimț, pe care în dreapta avea rîul, ear' în stînga dealurile acoperite până jos de păduri. Deși era la amiază, cărarea dela poalele dealurilor era umbrită de păduri, și o boare proaspătă și răcoritoare sufla de peste apă.

Marta își ridicase amândouă brațele și spriginia coșul cu pânza ce-l purta pe cap. Și cum își ținea capul drept, oamenilor în cale li-se părea că crescuse încă de ieri până aci.

La cîntura drumului față ei se rumeni de oboeală sau din pricina flăcăului care îi eși în cale ca aruncat de valurile apei. Era Luca care mergea la pescuit, Marta zimbi, și zimbi și Luca, aruncând o privire șireată asupra coșului cu pânza. Płasa de pe umărul lui cădu la pământ, Luca cuprinsese ca fulgerul de iute mijlocul fetei, și o sărută drept pe gura cea mică.

Marta tresări ca dintr'un vis, se smuci, și își acoperi față cu mâinile, ear' coșul și pânza se rostogoliră la pământ. Luca se uita

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Poesii populare.

— Din Țeara Otului. —

Uite badea trece valea
Și țolina-i ține calea,
Treci, badeo, nu te înduieșă
Cu țolina nu vorbi,
Că țolina mult s'ar pune
Pe noi să ne despreune,
Și țolina mult' și-ar da
Să ne strice dragostea.

Maica m' scie la junci,
Eu cătănă cu păpuși.
Maica m' scie la vaci,
Eu cătănă cu nădragi.
Maica m' scie la miei,
Eu cătănă n' Odorhei

Rău m' dor picioarele
C'am trecut rozoarele;
Multe mari și multe miei
Până am venit aici.

Tătășe gălățiană,
Eși afară la poiană,
De dă paie juncilor
Buze moi voioicilor,
Și dă paie la doi junci
Gurița la doi voioici.

de apururea verđi, unde primăvara iarba cea moale era presărată cu căpșune, acum în mijlocul verii creșeau numai frunzele lor, dar' și acestea erau uriașe, precum totul părea uriaș în s'elbăticea acestor locuri.

Pe virful Frumosa ședea un păstor. Căciula cea de oaie și sumanul, aruncate la picioarele lui, le așlase cănele Mateiu potrivite de așternut, și se întinsese pe lăna cea moale a sumanului.

Turma pășcea mai la vale, păstorul ei își sprigină capul în mâni, privind în jos. Adînc sub el treceau nise nori alburii, da, jos erau nori, și mai jos ca ei satul în care trăia fata pe care o iubise cu toată inima lui nestrictă de cioban. De dragul căreia părăsise muntele și se coborise în sat, de trăise o vară cum nu era obișnuit a trăi. Mircea suspină atât de dureros, încât Mateiu sări din culcușul seu, crezînd că i-s'a întemplat stăpânului vre-un rău.

Mircea apucă capul credinciosului animal în amîndouă mâinile, și dișe: „s'ermene Mateiu“, nici tu, nici eu n'am fi crezînd, dar' așa sînt fetele“. Mateiu sări hăulind vesel în giurul lui, ce scia Mateiu de sbuciumările inimii omenesci. Mircea își ascunse capul în mâni ca Mateiu să nu-l vadă plîngînd.

II.

Marta era cea mai frumoasă fată din sat. Și nu numai frumoasă era Marta, ci și harnică, de tot harnică.

Magnații dela Viena s'au sfelnicit. Ei s'au sfelnicit, pentru-că pe lângă ambițiunea sau vanitatea lor aristocratică, vor fi fost conduși a lucra și pe temeiul informațiunilor dela colegii lor unguri și dela „Mesopotamii“ care se hrăneau pe la mesele lor și ale clerului înalt unguresc.

Dar' s'au pripit și s'au părilit pentru vecii vecilor. Pentru-că scopul nu și-l'au ajuns. Au arătat însă de ce greutate politică s'unt. Prin întoarcerea la stări constituționale din 1791, au arătat că s'unt ruginiți, ear' prin rezultatele ce au obținut au dovedit, că n'au fost numai scurți în vederile lor politice, ci orbi cu deservire.

Și la stări ruginite s'au întors politicii cei mari din Viena, când au pus la ordine d'ilele cestiune uniunii unguresci și când au mijlocit ca asupra cestiunii uniunii, rezolvate demult, să se delibereze interesat, Ungurii, recurgând chiar și la legi învechite din timpul cel întunecat al feudalismului.

O scrisoare din Viena.

Sub acest titlu „Magyar Hirlop“ dela 1 Noemvrie publică la loc de frunte următoarea scrisoare, în care un bărbat politic din capitala monarhiei spune păreriile Vienezilor și ale cercurilor politice dincolo de Leitha asupra situației din Ungaria.

Eată scrisoarea:

D-Voastră scrieți, că situația e încurcată și că vă aflați în fața unei crize serioase, de grave urmări. Bine, că în fine ați observat și D-Voastră, ceea ce de ani de zile văd toți aceia, care au ocaziune să vină în atingere cu cercurile înalte dela Curte și cu cercurile diplomatice.

Discuția asupra legii de apărare agitase deja pe factorii principali ai monarhiei. Cei dela Curte erau impaciențati, cei dela ministerul de război ferbeau, guvernul austriac privia îngrozit, ear' diplomații cu multă grijă se abțineau de a discuta asupra acestei cestiuni, cum de obicei oamenii caută să nu vorbească despre lucruri neplăcute.

S'a deschis atunci deodată gura tuturor dușmanilor Ungariei și ai parlamentarismului, ear' D-Voastră n'ați luat în seamă cele ce s'au vorbit și scris aici; pentru-că, de, D-Voastră sunteți un stat independent, de sine stătător!

Ori-cât nu vă place D-Voastră, dar' afară de Monarch mai s'unt aici factori de a căror informație e de dorit. Membrii dinastiei, reprezentanții diplomației, ba chiar reprezentanții provinciilor austriece nu pot fi trecuți cu vederea, când e vorba de a stabili politica ce trebuie s'o urmeze Ungaria.

După discuția legii de apărare a urmat cestiunea reînălțării lui Kossuth! Tisza, care se clătina de mai înainte, acum a căzut definitiv. Szapary luând dela ordinea d'ilele cestiune Kossuth printr'o simplă, scurtă și rece declarațiune, la noi printr'o singură lovitură a cucerit pe toți factorii hotărâtori.

Se aude tot mai des acuzarea în contra lui Tisza, că sub guvernarea sa șovinismul maghiar și corupția au crescut enorm.

perdut la pacoasta ce zăcea la picioarele lui, în forma pânzei tăvălită în năsip. Marta își lipise fruntea de trunchiul arborelui și plângea atât de înecat, apoi tot mai vehement, de parea că i-se sparge pieptul.

Pescarul o privia nedumerit, ar fi mângâiat-o, dar' nu pricepea cum. Dela un timp văzând că ea nu încetează de a suspiuna, Luca se apropie binisor de ea și zice: „Marto, uite Marto, nu mai plânge, nu mai plânge de, am se-ți string eu pânza earăși la loc“. Marta își desliplă fruntea de pe trunchiul salciei, se apropiă de Luca privind-o drept în ochii schinteietori. Acum nu mai plângea. „Nu crezi cumva că plâng pentru aceasta“, zise ea cu voce schimbă, „nu vezi în riu câtă apă e, pot spăla dece valuri de pânză până deseară, dar'... plâng de năcaz, și mă mir de când și-a crescut nasul într'atât încât nu te rușinezi a săruta fetele în drum“.

„Fetele, Marto, fetele nu! Ci numai pe tine, scii că-mi ești dragă“.

„Nu scii nimic“, răspuse fata răstit, „scii numai că un om de bine nu ține drumul fetelor, scii că nu ești om bun, scii că te urăsc de mai bine aș voi să-mi ese un șerpe în cale decât tu, atât scii“.

„Glumesci?“ întrebă făcăul uimit.

Nu glumesc și du-te, dar' te jur ca nici la moartea mea să nu vii! Nu te pot suferi!“

Marta îi întoarse spatele și începu din nou să plângă înecat. Câteva momente Luca rămase nemișcat, căutând cu ochii mari a Marta care se sbuciuma, pentru un lucru

Opoziția din Ungaria, se nu credeți, nu-l judecă mai aspru pe Tisza, decum îl judecă cercurile hotărâtoare de aici. Cultul kossuthist, demonstrațiunile contra lui Hentzi s'unt fructe numai ale guvernării lui, atitudinea sa îndoișoasă a încurajat elementele turbulente din Ungaria.

Ear' acestora trebuie a li-se face sfârșit cu ori-ce preț — așa i-s'a dat cuvântul de ordine cabinetului Szapary, când s'a format.

Elementul revoluționar se manifestă și e în floare prin comitate. Acolo e rădăcina cultului kossuthist. Desvoltarea pacifică a Ungariei, consolidarea monarhiei numai așa se poate asigura, dacă administrația va fi centralizată și puterea de stat nu va fi periclitată prin excesele elementelor turbulente.

Reforma administrativă D-Voastră ați considerat-o ca cestiune internă, și cu toate acestea ea era cestiune de putere a dinastiei și a monarhiei.

Divinisarea lui Kossuth, care de ani de zile nu se mai termină, afacerile militare ce se repetă tot mereu, deonestarea colorilor și emblemei de până aci a monarhiei, fără nici o cauză și folos, au supărat cercurile militare și civile de aici.

Intoleranța ce s'a arătat la D-Voastră față cu cealaltă parte a monarhiei întocmai ca față cu naționalitățile a provocat aici aceeași intoleranță și dușmănie.

Am ținut să spun acestea, pentru-că să înțelegeți amărăciunea și animositatea ce domnesc aici în contra Ungariei.

Când M. S. Monarchul s'a învoit, după lungi rugăminte, ca să se țină îndoita serbare honvedască și a statuii lui Hentzi, a făcut aceasta cu speranța, că astfel va înceta ținerea la ordine în chip tendențios a suvenirilor revoluționare.

S'a înșelat însă în speranțele sale, pentru-că intenția nobilă a sa n'a fost bine înțeleasă, ori a fost rău interpretată. Eu nu explic, D-Voastră știți ce ați făcut și de ce așa; fără îndoială însă, că acest eveniment a contribuit foarte mult la aceea, ca poziția acelor, care nici odată nu au fost aderenți ai națiunii maghiare și ai statului maghiar s'a înălțat, ear' lealitatea maghiară, cu care D-Voastră faceți gălgăie, cel puțin în manifestarea sa este privită ca foarte ciudată aici la Viena.

Baronul Fejervary, deși provisor, a devenit ministru pe lângă persoana M. S. Monarchului. Aceasta înseamnă mai mult decât D-Voastră vă închipuiți. M. S. Monarchului îi trebuie acum un ministru, care nu explică, nu întreabă, nu face diplomație, ci numai se supune.

Contele Szapary nu va raporta de pre criză, pentru-că din afacerea Hentzi nu i-și permis să urmeze o criză.

Să nu așteptați o criză, care se înseamnă schimbare, în sens liberal, în politica guvernului. Aici așa se crede, și în credința asta așa se vede, că guvernul a întărit până și pe împăratul, că la D-Voastră vor să se ridice la suprafață elementele revoluționare. Contele Apponyi, în dorința sa nefermă de a veni la putere, nu îndrăznește însă, dar' nici nu poate să ocupe poziție în fața curent, de aceea trebuie a face să se unească elementele conservative, aristocratice și clericale, apoi neamul german și croat din țeară, pentru-că să ocupe locul partidului liberal care a început deja să se disolve.

de nimic după părerea lui. Scia pe Marta că e supărătoasă, dar' totuși așa nu și-o închipuise. O iubea pe Marta aproape de un an, și așa i-se părea că și Marta îl cânta cu ochii la horă și la ședătoare, printre girurile flăcăilor, și unde îl zăria, se înroșia zimbând — și acum totuși Marta se supărase așa de rău, mai bine se i spus curat: Marto, de vrei să mai trăiesc, lasă-mă să te sărut odată, Marto — sau de nu mă prăpădesc.

„Rămăi cu bine și iartă dacă m'am înșelat“, zise el în fine. Luă păsă de jos, și când își ridică Marta capul de pe arbore, Luca era deja dincolo de riu.

III.

În dorile d'ilei Mircea eșise cu turma la pășune — cornul lui deșteptase pe Marta din somn. Stelele străluciau încă pe cer. Ea deschise fereastra ce da spre ogradă, și i strigă pe nume. Mircea tresări, și cum se nădădă, când nici nu se gândi Mircea, ca Marta să fie sculată așa cu dorile în cap. „Mircea, pe viorea o doare un picior“, zise ea, „să o lași acasă. Mircea își netezi peler plotos, apoi își ridică ochii albaștri la fata stăpânului său.

Îi venia cu greu lui Mircea să se despartă de viorea, că viorea era cea mai dragă vițea a Martei, deci și lui Mircea îi era crescută de inimă. Dar' pentru o lame nu ar fi călcat vocea ei, deci închise pe viorea într'un

Pentru ducerea la îndeplinire a acestui proces cabinetul Szapary Fejervary va fi potrivit. După toate probabilitățile nici Tisza, nici Szilágyi nu vor fi dispuși a se uni cu Apponyi; ear' singur Apponyi nu va birui lupta în contra guvernului solidar și necruțător.

Slăbiciunea guvernului actual a fost, că nu a avut o direcție unitară și nici simpatii personale nu au prea legat pe membrii lui. Intrigile permanente au aservit opoziției pe Szapary, pe coroană și pe majoritate.

Se va începe însă lăcuirea acestor stări de lucruri, chiar nesocotindu-se direcția liberalismului fals actual.

Acestui liberalism fals au căzut jertfă autoritatea Domnitorului, interesele statului și puterea majorității.

Liberalii D-Voastră țiguesc asupra tuturor lucrurilor și compromit totul!

Goana în contra preotului Vasile Suciu.

Primim din Căpușul-de-Câmpie spre publicare următoarea

Declarațiune:

Subscriși poporeni din Căpușul-de-Câmpie atât în numele lor cât și al familiilor lor și chiar și al celor nesubscriși aci, dar' de limba și religie noastră, amăriți și indignați în sufletele noastre pentru goana dușmănoasă întreprinsă împotriva iubitului nostru părinte Vasile Suciu de către mai marii d'ilei sub pretextele mincinoase de a fi „agită“, ba chiar revoltat comuna noastră, în înțelesul adevărului sântem siliți a protesta sus și tare în contra acestora și a aduce la cunoștința publică serbătoreasca noastră declarațiune:

Apocope 12 ani s'unt de când fericitul de piă memorie metropol al nostru Ioan Vancea ne-a concredut păstoririi sufletești a numitului nostru preot Vasile Suciu, și de atunci acești lămurat preot nu a încetat cu toată ocaziunea în biserică și afară de biserică a ne pasce cu învățăturile cele frumoase și sfinte ce și-le-a câștigat în școalele înalte din Blaj, Pesta și Viena atât cu privire la adevărurile sfinte noastre religioase și ale bisericii noastre gr-catoice române cât și față cu datorințele ce le avem către acea sf. biserică și către flica aceleia școală, gr-catoică română, și mai departe către iubita noastră națiune română, pentru care primească din partea noastră în numele tuturor poporenilor gr-cat. români din loc fiasca noastră mulțumită și recunoștință; declarăm serbătorește în că numitul preot nici când nu a agitat (aștit), după-cum se întărește în pira procurorului comitatului Turda-Arieș ridicată în contra bravului nostru preot pe baza insinuărilor răutătoare ale unor martori venetici aici și dușmani ai religiei și limbii noastre, cum s'unt cei 2 martori insinuatori, Schmidt Rudolf (Maghiar neaoș, după nume), învătător la școala de stat din loc, înfințată pentru 2 familii maghiare, și de s'ar pute pentru maghiari-sarea Căpușului, a satului, unde s'a născut Petru Maior, neuitatului luminător al tuturor Românilor, și George Cioban (venit din Nasna ca neunit, dar' de când e între noi, om fără de biserică și lege) promițându-i-se din partea unor Unguri cu influență că va fi pus jude comunal, s'a făcut Iuda vândător de sângele nevinovat al bravului nostru preot; căci a celuilalt martor Zădă Săndor, notarului comunal, care trebuie să joace precum i-se cântă de mai sus și cu care insinuări față cu

preotul nostru a mai pățit odată fiasco în vara anului curent înaintea protopretorului cercual, nici că se pot lua în seamă, asemenea și a celuilalt martor Maxim Cassone.

Declaram de răutăcioasă calumnie insinuățiunea din acuză procurorului, că preotul nostru ar fi d'is că: „Ungurii ne închid bisericile și școalele noastre“ și că: „Noi trebuie să plătim pentru tot cuvântul românesc cu 5 fl.“, câte cuvinte insinuătoare, atâtea minciuni obraznice.

Preotul nostru nici odată nu a vătămât în vorbirele sale pe nici o naționalitate ori confesiune, n-a pus la inimă însă grija și susținerea școalei noastre gr-cat. române și cu deosebire a făcut-o aceasta atunci, când n-a cetit circularul arhierilor provinciei metropolitane gr-cat. române, legându-ne de suflet susținerea școalei noastre la nivelul pretins de lege, înmulțind și salariul docental la suma de 300 fl. și sfătându-ne în înțelesul aceluia înalt cercuar să ne dăm pruncii la școala gr-cat. română, căci în școala noastră se propune tot ce se potfesece de lege, pe când în cele neromâne nu se propune nici limba română, care este limba bisericii noastre române, ba nici chiar religie și morala bisericii noastre, spunându-ne mai departe tot în înțelesul aceluia circular că la noi în contra guvernului (ear' nu Ungurii) le va închide pe toate cele necorespunzătoare legilor aduse și aducându-ne. Nime nu poate vedea deci în acestea ceva așitare în contra Ungurilor ori a națiunii maghiare, decât dușmanul care ar fi jurat moarte tuturor Românilor.

Asemenea când n-a vorbit câte odată la vre-o ocaziune privată despre păcatele și fărâdelegile ce le comit unii funcționari de ai guvernului, nici odată însă nu a scris fărâdelegile acelor națiunii maghiare, ci singur numiților funcționari, așa de exemplu cazul trist cum notarul comunal din Nyiradon (Ungaria) a adus acea neomenească lege, de a pe deși adevăd cu 5 florini pe cine va cuteza să vorbească românește în cancelaria comunală de acolo. Asta, ce e drept, ne-a amărit, dar' numai în contra aceluia notar fără de suflet și fărâdelege, nu însă în contra Ungurilor, care așa credem, că toți cei necuprinși de utopia maghiarisării încă se vor scandaliza și vor desaproba ținuta aceluia notar, arătând lumii prin proprietarul Michael Barbul din Mocira. (Veți „Tribuna“ nr. 90 a. c.)

Sau doară e agitațiune rugăciunea noastră făcută în ziua de Rosale, când adevăd ne-am ruga cu preotul nostru ca D-deu să trimită Spiritul Sânt și peste Monarchul nostru, ca să-l lumineze, spre a pute lua în dreaptă considerare plângerile Românilor subternute atunci de curând la înaltul Tron. Nu ne vine a crede să existe capete așa de înrăutățite, care să poată afla agitare și în rugăciunea aceasta, căci atunci și noi toți ne-am rugat astfel, și prin urmare și noi tot astfel de agitații sântem ca și preotul nostru.

Nu avem însă cuvinte de a ne pute exprima mirarea și totodată și amărăciunea ce o simțim când vedem în acuză procurorului insinuarea obraznică că preotul nostru pacinic și blând ar fi răsculat întreaga comună. Protestăm deci cât se poate mai serbătorește în contra acestei insinuări răutăcioase și dușmănoase, și declarăm sus și tare că preotul nostru totdeauna numai pacea, iubirea și dreptatea n-a predicat-o, mângăindu-ne totdeauna și asigurându-ne că dreptatea are să învingă asupra strimbatății de oare-ce D-deu este adevărul; drept-aceia atât noi cât și antecesorii nostri din Căpuș am fost chiar și în timpuri de revoluțiune generală cei mai pacifici locuitori, ceea ce s'untem și acum și credem să rămânem și în viitor, de nu cumva cei doi venetici amintiți mai sus Schmidt și Cioban, și-or mai căpeta soți spre a conturba pacea și liniștea noastră de până acum.

Am dat acest protest și declarațiune spre clarificarea adevărului și spre dreapta informațiune a publicului despre ținuta creștinească și românească a preotului nostru, fiind gata cu toții a mărturisii cu sufletele noastre despre cele aduse mai sus, — întărindu-le parte prin subscerile noastre proprii, parte prin apăsarea degetelor pe crucele puse înaintea numelor noastre.

Cei mai aderenți fii gr-cat. din Căpușul-de-Câmpie ai preotului nostru Vasile Suciu.

Căpușul-de-Câmpie, Oct. 1892.

George Ogrea, Ioan Rațiu, George Cozlea, Ioan Andrei, George Făgărășan, Maxim Deac, Petru Moșneag, Teodor Oltean, Vasile Deac, Vasile Socol, George Teban, Vasile Teban, Vasile Iclanzan, Vasile Herman, Petru Pop, Ioan Orojan, Vasile Cozlea, Ioan Ogrea, George Andrei, Andronic Teban, Maxim Lucaci, Alexie Bonta, Ioan Pop, Teodor Oltean, Ioan Pop Deteșan, Ilie Moga, Teodor Cassoni, George Moga, Andronic Pop, Vanga Filion, Ioan Pop Suciu, Ioan Moșneag, George Oltean, Simion Păcurar, subscriși prin Ioan Coman, Moșneag Ioan Orojan, Petru Teban, Ioan Simion Ol-

tean, Samson Păcurar, Ioan Lucaci, Nicolae Lucaci, Ioan Sechea, Ilie Pop, Ioan Păcurariu, Ioan Semerghitan, Iacob Murășan, Ioan Coman, învătător gr-cat., Teodor Cassoni, Ioan Deac, Maxim Șeban, Vasile Moldovan, cantor gr-cat., George Pop, Vasile Pop, George Lucaci, Andronic Lucaci, Teodor Deac.

Suspendarea dlui Dr. V. Lucaci.

Primim din Șindresci următoarea

Declarațiune:

Noi subscriși locuitorii din comuna Șindresci, în fața situației ce ni-s'a creat prin actul de suspendare, prin care episcopul Gherlei a lovit pe cel mai de frunte și vrednic preot, Dr. Vasile Lucaci, ne simțim datori a spune în auzul lumii, că:

1. Direcțiunea urmată de marele bărbat Dr. Vasile Lucaci, precum și politica nărturistă de el este a noastră și singura conducătoare la mântuire pentru poporul român.

2. Calea care se împotrivesc politicii mărturisite de el este în paguba intereselor noastre bisericesci și naționale.

3. Deci cu cinste, cu iubire și frăție salutăm pe reprezentanții dela Șigesci, hotărârile aduse acolo le primim de ale noastre, protestăm sus și tare în contra actului de suspendare, și cu deosebire rugăm făcută la Sf. Scaun apostolic din Roma, aceasta o declarăm făcută în numele nostru.

Șindresci, 1 Noemvrie n. 1892.

Pantilimon Cernestian, George Pop, Nicolae Ciocotian, Ioan Babiciu, Nicolae Pop, jude comunal; Ioan Ciocotian, Filip Lăpușan, Gavril Ciocotian, Toma Ciocotian, Antoniu Lăpușan, Avram Ciocotian, Teofil Moroșan, Ananie Chira, Andrei Nicoară, Onisii Ciocotian, Antoniu Cinege, Nichita Lăpușan, Vasile Sălăgean, Ioachim Murășan, Nicolae Babiciu, Ioan Ciocotian, Alexiu Sălăgean, Emanuil Lăpușan, Ioan Ciocotian.

Din Rus ni-se trimite următoarea

Declarațiune:

Subscriși locuitorii din comuna Rus, în fața situației triste ce ni-s'a făcut prin actul de suspendare, cu care vlădiciul Szabó a lovit pe cel mai harnic și binemeritat preot, Dr. Vasile Lucaci, ne simțim datori în fața și în auzul lumii a declara:

1. Calea urmată de marele erou Dr. Vasile Lucaci, precum și politica profesată de el este a noastră și singura mântuitoare pentru poporul român.

2. Calea contrară politicii mărturisite de dînsul este în paguba intereselor noastre bisericesci și românești.

3. Deci cu stîmă, dragoste și frăție salutăm pe cei adunați la Șigesci pe ziua de 20 Septemvrie, hotărârile aduse acolo le primim de ale noastre, ne ridicăm glasul de protestare împotriva actului de suspendare, și îndosebi reprezentățiunea făcută la Sf. Scaun apostolic din Roma în cauza aceasta o declarăm făcută în numele nostru.

Rus, 1 Noemvrie n. 1892.

Vasile Pop, jude; Filip Pop, jurat; Teodor Costin, jurat; George Moroșan, jurat; Teodor Codar, jurat; Onuț Pop, Ioan Pop, Dumitru Timar, Pavel Poscar, Lazar Timar, Ioan Pop Ideș, Onuț Pop, Toma Chereșep, Toma Pop, Ilie Costin, Nepite Moroșan, Pripop Moroșan, Gavril Morar, Nichifor Pop, Eftimie Pop al lui Pavel, Alexiu Morar, Antoniu Pop, Ananie Morar, Grigorie Savaga, Onuț Pospon, Toma Pospon, Dorofteiu Tira, Lazar Onisim, Daniil Pop.

CRONICĂ

Sciri parlamentare. După-cum am fost anunțat, îndată ce comisiunea financiară a camerei maghiare va prezenta raportul seu asupra bugetului pe anul viitor, se va închide sesiunea actuală a dietei și se va deschide imediat a doua sesiune. În una din primele ședințe ale noiei sesiuni, ministrul de finance va prezenta un proiect de lege, prin care se va cere o indemnitate de trei luni, prin ceea ce însă desbateră bugetului nu va suferi la nici un cas vre-o amănare.

Hymen. Dl Dr. Coriolan Pap, avocat în Oradea mare și fiul vrednicului fost vicar al Marmăției Ioan Pap, în 27 Octomvrie n. c. și-a încredințat de fiitoare soție de căsătorie pe d-șoara Aurica Cosma, inteligenta copilă a distinsului Român din Sălăgiu, dl Andrei Cosma, mare proprietar în Supurul-de-sus și director la banca „Silvania“ din Șimleu-Sălăgiului. Felicitările noastre cele mai sincere!

Noi membri în casa seniorilor din Austria. Ministrul-president contele Taaffe, după-cum cetim în „Pester Lloyd“, a numit tocmă înainte de întrunirea Reichsrathului austriac o serie întreagă de membri noi ai casei seniorilor.

Înbileu. Se telegrafează din Oradea mare cu data de 1 Noemvrie n.: Astăzi a serbat aici institutul gr-cat. de edu-

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“

ÎN SIBIIU,

fundată în anul 1868

[1480] 10

asigurează prelungă condițiile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobiliile etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru term-inuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1888 fl. 724,007.36	în a. 1869—1888 fl. 557 728.81
în a. 1889 „ 29,899.71	în a. 1889 „ 46,966.61
în a. 1880 „ 59,643.77	în a. 1880 „ 44,195.08
în a. 1891 „ 51,752.38	în a. 1891 „ 48,316.91
Suma fl. 865,303.22	Suma fl. 697,207.41

1,562.510 fl. 63 cr.

Conform bilanțului pentru 1891 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
670.936 fl. 74 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu,
(Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov
(H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.La „Institutul Tipografic“ în Sibiu se află următoarele
tablouri de vânzare:

Deputațiunea română la Viena.

Prețul 1 fl. 50 cr.

Vandalismul din Turda,

6 fotografii, care reprezintă după natură casele dlui Dr. Rațiu
după devastarea lor.

Prețul fiecărei fotografii 1 fl.

A eșit tocmai de sub tipar:

HOMO SUM.

ROMAN

DE

GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Institutul Tipografic în Sibiu.

A apărut și se află de vânzare
la Institutul Tipografic în Sibiu

SAVITRI.

Povestire indică din Mahabarata.

Traducere

de

G. B. Duică.

Cu o prefață de Ioan Slavici.

Prețul unui exemplar:
25 cr. = 50 bani.

(Cu trimitere pe post 5 cr. porto).

A apărut:

Clara Milică

Novelă

de

I. Turghenev.

Traducere din limba rusă
de

Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiu.

Institutul Tipografic din Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călinarul Poporului

pe anul comun

1893.

Anul VIII.

SIBIU.

„Institutul Tipografic“

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călinarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1893. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Correspondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericești în Ungaria. — „Făr' de noroc“, novelă de Ioan Russu-Șirianul; „Femeia numai după urs nu se duce“, poveste. — „Economic“: Ceva despre pâine; Un nou pom prețios; Cât costă urina? Curățirea pălărilor de păsle; Care găina când produce ouă multe. — „Poetii“: „Vântul“, de G. Coșbuc; „Crăiul ielelor“, de Goethe, trad. de S. P-n; „Cortegiul“, de N. Tincu; „Mistica“, de N. G. Radulescu; „În copilăria mea“, de M. Grigoriadi de Bonachi; „Ca astăzi“, de Veronica Micle; „Poet și critic“, de G. Coșbuc. — „Partea haslie“: Reporter modern; Un lăudăros; Nu-i de vină; Calcă-a popă; Tiganul și iepuroaica. — Doine populare. — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. — Insetate.

Vîndătorilor se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1892.

Budapesta—Predeal									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
10.—	8.05	8.05	2.15	pl. Viena . . . sos.	3.—	1.55	3.—	7.20	6.20
8.25	1.55	3.20	5.50	↓ Budapesta . . .	6.20	7.30	6.35	1.50	8.40
11.58	4.14	6.50	9.22	↓ Szolnok . . .	2.55	5.29	3.31	11.46	4.47
2.12	5.53	11.53	12.57	↓ P-Ladány . . .	12.06	3.46	1.16	10.05	2.24
3.53	7.08	12.05	1.50	↓ Oradea-mare . . .	2.25	11.04	8.43	12.09	5.12
4.—	7.15	2.24	2.19	↓ Mező-Telegh . . .	2.16	10.44	8.38	11.51	1.46
4.30	7.43	1.02	3.03	↓ Rév . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18
5.22	8.15	2.14	3.46	↓ Bratec . . .	9.36	10.42	10.42	10.42	7.11
5.45	2.50	4.07	4.17	↓ Ciucia . . .	1.26	9.10	7.47	10.23	5.20
6.31	9.07	3.54	4.53	↓ Huideu . . .	3.53	8.31	7.08	9.51	7.17
7.12	9.37	4.53	5.32	↓ Ghibu . . .	2.58	12.47	7.53	6.89	9.11
8.01	6.34	6.24	5.42	↓ Cluj . . .	1.13	12.17	11.01	6.14	9.35
8.29	10.37	6.59	5.55	↓ Cluj . . .	10.45	5.14	4.48	6.51	11.28
8.46	11.10	8.20	6.18	↓ Apahida . . .	9.23	3.18	3.—	5.20	11.55
9.05	11.32	8.46	6.34	↓ Ghirș . . .	8.54	2.31	2.08	4.52	1.0.
10.08	12.50	10.21	7.34	↓ Cucurda . . .	2.18	2.—	2.34	12.—	1.27
10.37	1.25	11.09	7.57	↓ Uioara . . .	2.05	1.51	4.28	12.—	1.35
10.56	1.43	11.17	8.12	↓ Vintul-de-aus . . .	8.24	1.35	1.21	4.07	10.56
11.04	1.52	11.26	8.22	↓ Aiud . . .	8.07	1.0.	12.54	3.4.	11.40
11.26	2.18	11.54	8.38	↓ Teiuș . . .	8.—	12.28	2.49	2.27	11.28
11.45	2.40	12.18	8.48	↓ Crăciunel . . .	7.31	11.42	2.1.	1.39	11.55
12.14	1.34	12.58	8.43	↓ Blaj . . .	6.57	10.47	1.18	1.18	12.09
12.18	1.51	9.14	9.14	↓ Micăsasa . . .	6.55	10.31	12.53	12.53	12.09
12.59	2.48	9.48	9.50	↓ Copșa-mică . . .	6.4	10.09	12.37	12.37	12.09
1.35	3.03	10.06	10.06	↓ Elisabetopol . . .	6.21	9.31	12.04	12.04	12.09
1.51	3.26	10.25	10.25	↓ Sighișoara . . .	5.54	8.59	11.29	11.29	12.09
2.12	4.49	11.04	11.04	↓ Hașfalău . . .	5.34	8.23	11.03	11.03	12.09
2.31	5.35	11.19	11.19	↓ Homorod . . .	4.29	6.55	9.40	9.40	12.09
3.04	7.23	12.27	12.27	↓ Agostonfalva . . .	3.56	6.09	9.04	9.04	12.09
3.46	8.09	12.58	12.58	↓ Apatia . . .	3.40	5.41	8.3	8.3	12.09
4.04	8.43	1.12	1.12	↓ Feldioara . . .	3.19	5.07	8.03	8.03	12.09
5.26	9.18	1.35	1.35	↓ Brașov . . .	2.48	4.26	7.23	7.23	12.09
6.10	11.—	5.15	5.15	↓ Timiș . . .	10.17	2.18	6.56	6.56	12.09
6.41	12.26	5.57	5.57	↓ Predeal . . .	9.41	1.42	5.5	5.5	12.09
7.17	1.11	6.29	6.29	↓ Bacău . . .	9.12	1.12	5.16	5.16	12.09
8.—	8.35	12.10	12.10	↓ Bistrița . . .	4.45	7.40	8.50	8.50	12.09
Murș-Ludos—Bistrița									
4.—	4.—	4.—	4.—	↓ Murș-Ludos . . .	7.21	7.21	7.21	7.21	7.21
6.48	6.48	6.48	6.48	↓ Tagu-Budatelic . . .	4.15	4.15	4.15	4.15	4.15
9.59	9.59	9.59	9.59	↓ Bistrița . . .	1.16	1.16	1.16	1.16	1.16
Căminii-mari—Zelău									
5.42	5.42	5.42	5.42	↓ Căminii-mari . . .	7.05	7.05	7.05	7.05	7.05
11.44	11.44	11.44	11.44	↓ Zelău . . .	2.10	2.10	2.10	2.10	2.10

Nota: Oarele însemnate în stînga stațiunilor sînt a se cîti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerii încaușrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului Tipografic în Sibiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necșu.